

РЕШЕНИЕ

№ 587

гр. Перник, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петя Й. Котева

при участието на секретаря Даниела Бл. Иванова
като разглежда докладваното от Петя Й. Котева Административно наказателно дело № 20221720201388 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Обжалван е електронен фиш (ЕФ) серия К, № 5682343 на ОД на МВР Перник, с който на Р. К. Д., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 800.00 лв (осемстотин лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушаване на чл.21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от същия закон, установено и заснето на 07.03.2022г. в 14:48 часа, в гр. Перник, път I-6, км 86+300, ПВ Църква с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120C52C.

По изложени в жалбата доводи, Р. К. Д. моли ЕФ да бъде отменен, като издаден в нарушение на материалния закон и при неспазване на процесуалните правила.

Не участва лично в хода на съдебното производство, в което не се явява и негов пълномощник.

Административнонаказващият орган ОД на МВР Перник – редовно призован, не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства и служебно провери правилността на обжалвания ЕФ намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, пред компетентния съд, като не се спори, че това е станало в предвидения срок,

поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява основателна.

От фактическа страна:

На 07.03.2022г. в 14:48 часа на път I-6, в участъка на км 86+300, ПВ Църква в рамките на гр. Перник, преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARN CAM S1“ с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120C52C заснело лек автомобил „Мерцедес Е 220 ЦДИ“ с рег. № ***** със скорост от 94 км/ч.

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител Р.М. изготвил протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, издадена от министъра на вътрешните работи (Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.), който бил регистриран на 10.03.2022г. с № 1158р-2180. В същия било удостоверено използването на споменатото автоматизирано техническо средство на процесната дата и в посоченото населено място, периода от време, през който същото е работело, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства - от гр. София към гр. Радомир, при приближаващ трафик, наличието на монтиран пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 60 км/ч.

При направена справка в централна база данни по регистрация на пътни превозни средства било установено, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, е собственост на Р. К. Д., ЕГН ***** . В отсъствие на жалбоподателя, съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е издаден срещу него процесния ЕФ, с който за нарушаване на чл.21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от ЗДвП му е наложено на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 800.00 лв, предвид посочената при описание на нарушението установена скорост на движение - 91 км/ч, т.е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение било прието, че е с 31 км/ч, като при описанието е посочено, че с пътен знак В26 е било въведено ограничение на скоростта от 60 км и че същото е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/5232309. Жалбоподателят не се възползвал от правото си на възражения по чл.189, ал.5 и ал.6 от ЗДвП, а обжалвал фиша с процесната жалба пред съда.

От правна страна:

Приложената справка от централна база данни по регистрация на пътни превозни средства доказва, че Р. К. Д. е легитимен собственик на лек автомобил „Мерцедес Е 220 ЦДИ“ с рег. № ***** , с който е извършено вмененото нарушение, поради което и той е субект на същото по силата на чл. 188, ал.1, пр.1-во от ЗДвП.

Не е спорно, че в административнонаказателната преписка е приложено статично изображение - снимка № 120C52C/0006158, установяваща, че на 07.03.2022г. в 14:48 часа автомобил с рег. № ***** е засечен със скорост от 94 км/ч.

Не е спорно, че за използването на системата за видеоконтрол на процесното място е изготвен приложения по административнонаказателната преписка протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. От неговото съдържание се установява мястото на което е бил извършван контрола, номера на автоматизираното техническо средство, с което същият е бил осъществяван - 120C52C, времевия отрязък през който системата е работила, режимът на измерване, който е бил стационарен, посоката на задействане на АТТС - към приближаващия трафик, наличие на пътен знак, въвеждащ ограничение от 60 км/ч.

В обжалвания ЕФ безспорно е записано, че нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство с индивидуален номер 120C52C, който е напълно идентичен с този, вписан в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. От приложеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от 07.09.2017г., издадено от Български институт по метрология за преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 е видно, че същата е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126, като удостоверението е със срок на валидност 07.09.2027г. От протокол № 116-СГ-ИСИС от 02.12.2021г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер” на Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди” на Български институт по метрология се установява, че на 02.12.2021г. е извършена първоначална проверка на преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с фабричен номер на средството за измерване 120C52C при която е установено, че съответства с одобрения тип. Следователно са неоснователни направените в жалбата възражения, тъй като са налице достатъчно доказателства относно типа на автоматизираната техническа система и нейната техническа годност, което води до извод, че контролният орган е изпълнил в цялост изискванията на чл.4, ал.2 и ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.

Вярно е отбелязаното в жалбата, че съгласно цитираното ТР № 1 от 26.02.2014г. по т.д. №1/2013г. на ОС на ВАС издаването на ЕФ е строго ограничено и възможно само в случаите на предварително стационарно позиционирани технически средства, със съответните обозначения за съществуването им (чл. 165, ал.2, т.6 и т.7 от ЗДвП), които работят на автоматичен режим без нужда от обслужване от съответния контролен орган. Съгласно мотивите на ТР водещото в случая е необходимостта от ясни и подробни правила, които да дадат на гражданите представа за условията и обстоятелствата, при които контролните органи имат право да използват

мобилни технически средства. Именно с оглед съобразяване със задължителните му указания е въведено изменение на чл. 189, ал.4 от ЗДвП с ДВ, бр.19 от 2015г. В този смисъл и в §6, т.65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП изрично е дадено легалното определение на понятието автоматизирани технически средства и системи, за които е посочено, че това са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес, т.е. контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ, а именно: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

Процесното нарушение е установено чрез мобилно автоматизирано техническо средство по смисъла на §6, т.65, б.,б” от ДР на ЗДвП, което е било разположено временно на участък от пътя и при спазване на изискванията на коментираната по-горе Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., поради което и към конкретния случай е неотнормо ТР № 1 от 26.02.2014г. по т.д. №1/2013г. на ОС на ВАС, предвид законодателните изменения в ЗДвП (ред. ДВ, чл. 19 от 13.03.2015г.), които са били в сила към момента на извършване на процесното нарушение.

Настоящият състав намира, че обжалвания ЕФ съдържа надлежно описание на нарушението, каквото изискване съдържа разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП. От обстоятелствата, описани словесно в ЕФ ясно се индивидуализират пътния участък, който се намира в населено място – гр. Перник, лекия автомобил, чиято скорост е засечена, стойността на установената скорост, като е конкретизирана и стойността на превишената такава, предвид направеното описание, в което се твърди, че в контролирания район обективно е въведено ограничение от 60 км/ч с пътен знак В26. Това е напълно достатъчно да се индивидуализира и конкретизира този реквизит, описващ твърдяното нарушение, поради което прие за неоснователни направените в тази насока възражения в жалбата.

Несподеляеми са аргументите в жалбата, че при описание на нарушението не са изложени обстоятелства относно повторно извършване на установеното с АТСС нарушение, тъй като от съдържанието на фиша категорично се установява, че е налице констатация, че отговорността на

жалбоподателя е ангажирана за нарушение, извършено „в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/5232309”. По този начин е очертана обективната страна на нарушението, като на наказаният субект е предявено пределно ясно административнонаказателно обвинение.

С оглед принципа на служебното начало съдът е изискал допълнителни данни за датата на влизане в сила на посочения при описание на процесното нарушение Е Ф К/5232309, като разпечатка на същия е приложена по делото, с оглед писмо с рег. № 115800-10227 от 03.10.2022г. на директора на ОД на МВР Перник, и удостоверява, че с ЕФ серия К № 5232309, с който жалбоподателя е санкциониран за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от НК, е влязъл в сила на 22.12.2021г. При тези данни категорично е доказан квалифициращия признак „повторност” по смисъла на § 6, т.33 от ДР на ЗДвП.

За преценка на законосъобразността на осъщественото видеонаблюдение съдът е изискал справка от Областно пътно управление Перник за наличните пътни знаци в процесния участък. От писмо изх. № 11-00-242 от 05.10.2022г. се установява, че към датата на нарушението - 07.03.2022г. в процесния пътен участък за движещите се в посока от гр. София към гр. Радомир е въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч с пътен знак В26, който е позициониран 20 метра преди мястото на извършвания контрол – км 86+300, което съществено променя превишението на скоростта на заснетия лек автомобил с рег. № *****. Посоченото писмено доказателство опровергава вмененото на жалбоподателя административнонаказателно обвинение, че твърдяното нарушение е извършено при неспазване на пътен знак В26 на посоченото място, който е въвеждал ограничение от 60 км/ч. Не е спорно, че всяко деяние представлява съвкупност от елементи, които очертават конкретен състав на предвидено в закона административно нарушение. При това положение в настоящия случай вменената като нарушена от жалбоподателя разпоредба на чл. 21, ал.2 от ЗДвП е задължавала наказващият орган категорично да установи конкретната стойност на въведеното ограничение на скоростта в пътния участък, тъй като превишението на скоростта се определя между въведеното конкретно ограничение на скоростта и установената скорост на движение на автомобила. В конкретния случай тези обстоятелства са посочени некоректно в ЕФ. Това е относимо както за коментираното по-горе съвсем друго въведено ограничение на максималната скорост – такова от 80 км/ч, така и че при установена скорост от 91 км/ч превишената е различна величина от тази, за която е предявено обвинение на санкциониранто лице. В случая няма как деянието на жалбоподателя да бъде преквалифицирано чрез прилагане на закон за по-леко наказуемо нарушение (по чл. 182, ал.1, т.2 от ЗДвП), тъй като в ЕФ не са описани съставомерни факти по отношение на ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведено с пътен знак В26, което да е било нарушено от страна на жалбоподателя, освен предявеното обвинение за такова от 60 км/ч. При непредявени фактически обстоятелства не само, че пряко се засяга

правото на защита на санкционираното лице, но и е недопустимо в административнонаказателния процес, който е строго формален, съдът за първи път със своя окончателен акт да извежда от доказателствата по делото факти, за които не е било предявено обвинение.

За съда остава напълно неясно и на какво разстояние от пътния знак е било позиционирано АТСС, тъй като при изписване на този реквизит е направена поправка в съдържанието на протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., предвид прозирането и на други цифри. Не е налице удостоверяване кога и от кого е направена поправката. Това поставя под съмнение какво е действителното разстояние от пътния знак до АТСС в процесния участък, поради което коментираната поправка опорочава доказателствената годност на съставения протокол, особено предвид установената друга стойност на максимално разрешената скорост на движение и удостоверения факт в кредитираното по делото писмо изх. № 11-00-242 от 05.10.2022г. на Областно пътно управление Перник, че пътен знак В26 с цифрово означение от 80 км/ч е монтиран 20 метра преди км 86+300.

Съгласно чл. 8 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., при контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта, мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта. За доказване на това обстоятелство е необходимо наказващият орган да представи надлежни доказателства, които да установяват мястото на поставяне на АТСС и по-конкретно позиционирането му след посочения пътен знак за ограничение на скоростта и в позиция, при която съответното ограничение е приложимо за пътните превозни средства. Такова доказателство е именно посочването в метри на разстоянието от пътния знак до АТСС, удостоверено на 400 метра с направената поправка в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., което драстично надвишава визираните 20 метра в писмо изх. № 11-00-242 от 05.10.2022г. на Областно пътно управление Перник. Същевременно представената снимка на разположеното техническо средство не дава ясна представа за разстоянието на което е позиционирано спрямо пътен знак В26, при положение, че се касае за незначително такова, с оглед цитираното по-горе писмо от Областно пътно управление Перник. Изложеното води до извод, че формалната доказателствена сила на представения протокол е компроментирана в поправената част и не следва да се счита като годно доказателство относно разстоянието на процесното АТСС до позиционирания пътен знак В26.

Предвид установените категорични несъответствия както в стойността на ограничението на скоростта, която е въведена за процесния участък с пътен знак В26, така и в разстоянието на което е било позиционирано АТСС спрямо поставения знак се въвежда основателно съмнение относно извършването на конкретното нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от ЗДвП и правилното приложение на санкционна норма, респективно на размера на наложената глоба, поради което атакувания ЕФ се

явява незаконосъобразен, предвид както на недоказаност на обективните признаци на нарушението, в резултат на което материалния закон е приложен неправилно, така и като издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, което води до неговата отмяна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал.2, т.1, вр. ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К, № 5682343 на ОД на МВР Перник, с който на Р. К. Д., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 800.00 лв (осемстотин лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от Закона за движението по пътищата за нарушаване на чл.21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от същия закон, установено и заснето на 07.03.2022г. в 14:48 часа, в гр. Перник, път I-6, км 86+300, ПВ Църква с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120С52С.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Перник: _____